

РЕШЕНИЕ

***

гр. Плевен, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

при участието на секретаря ДАФИНКА Н. Б.
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА Търговско дело № 20224400900152 по описа за 2022 година

Обективно съединени искиве по чл.79 от ЗЗД вр. чл.327 ал.1 от ТЗ и по чл.86 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от „*** ФУУДС“ ЕООД, ЕИК ***,с.***, обл.Пловдив, представлявано от управителя М. П., чрез пълномощника адв.Е. Т. от АК-Пловдив, с посочен съдебен адрес в гр.Пловдив против „*** ПЛ“ ЕООД, ЕИК ***, гр.Плевен, Индустриална зона, търговия на едро, склад ***, представлявано от управителя А. А. Н., като са предявени обективно съединени искиве с пр.основание чл.79 от ЗЗД, вр.чл.327, ал.1 от ТЗ, с обща цена от 47 934,00лв. и искиве по чл.86 от ЗЗД, с обща цена от 844,91 лв. Първоначално е образувано т.д. №381/2022 г. по описа на ОС- Пловдив.

Ищецът твърди, че „*** ФУУДС" ЕООД и „*** ПЛ" ЕООД се намират в установени трайни търговски отношения от началото на м.януари 2022. Предмет на тези отношения е закупуване и доставка на банани. Твърди се, че през месец март 2022г. между „*** ФУУДС" ЕООД, в качеството му на продавач и „*** ПЛ" ЕООД, в качеството му на купувач, е постигната договорка за покупка и доставка на нови количества банани. Страните са се договорили стоките да бъдат доставени в гр.София на борсата в Слатина. Сочи се, че продавачът е изпълнил поетите по сключения договор

задължения, като ищцовото дружество само е осъществявало доставките. Последните са съобразени със заявените от купувача количества и качества. Твърди се, че към настоящия момент „*** ПЛ“ ЕООД не е изпълнило задължението си за заплащане на уговорената цена, съобразно следните издадени фактури:

Фактура № 2000000221 от 03.03.2022 г. на стойност 13500,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000228 от 06.03.2022 г. на стойност 6930,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000229 от 08.03.2022 г. на стойност 9720,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000234 от 10.03.2022 г. на стойност 9720,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000240 от 12.03.2022 г. на стойност 8064,00 лв. с ДДС.

Претендира се общата стойност на главницата в размер на 47 934,00лв. с ДДС, както и законната лихва от деня на забавата по всяка една фактура ,в общ размер на 844,91лв., както следва:

- По Фактура № 2000000221 от 03.03.2022г., забава от 04.03.2022г. до датата на предявяване на ИМ в размер на 255,02лв.;
- По Фактура № 2000000228 от 06.03.2022г., забава от 07.03.2022г. до датата на предявяване на ИМ в размер на 125,14лв.;
- По Фактура № 2000000229 от 08.03.2022г., забава от 09.03.2022г. до датата на предявяване на ИМ в размер на 170, 11лв.;
- По Фактура № 2000000234 от 10.03.2022г., забава от 11.03.2022г. до дата на предявяване на ИМ в размер на 164, 71лв.;
- По Фактура № 2000000240 от 12.03.2022г., забава от 14.03.2022г. до датата на предявяване на ИМ в размер на 129,93лв.

Ищецът твърди, че ответникът-купувач е длъжен да заплати продажната цена в деня на предаване на стоката,което се удостоверява от представените товарителници,пътни листове и касови бележки за престой на паркинг в гр.София на борсата в Слатина.Тъй като до настоящия момент ответникът не е заплатил дължимата продажна цена,то същият е изпаднал в забава от деня,следващ деня на получаване на стоката.

Ищецът твърди, че е изпълнил добросъвестно и в срок поетите договорни задължения,като многократно се е опитал да получи доброволно плащане на горепосочените суми,но без успех. Депозирана е молба за обезпечение на бъдещи иски по реда на чл.390 и сл. от ГПК, като е

образувано ч.т.д №324/2022 г. по описа на ОС-Пловдив, в рамките на което е допуснато поисканото от ищеца обезпечение, като са запорирани сметки на ответното дружество.

Налице е правен интерес от предявяване на настоящите осъдителни обективно съединени искове, като ищцовото дружество моли окръжния съд да постанови решение, с което да осъдите „*** ПЛ“ ЕООД, ЕИК ***, гр. Плевен, представлявано от управителя А. А. Н., да заплати на „*** ФУУДС“ ЕООД, ЕИК ***, с.***, обл.Пловдив, общата сума от 48 778, 91лв., представляваща сбор от следните суми: 47 934,00лв. - неизплатени главници по

Фактура № 2000000221 от 03.03.2022 г. на стойност 13500,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000228 от 06.03.2022 г. на стойност 6930,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000229 от 08.03.2022 г. на стойност 9720,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000234 от 10.03.2022 г. на стойност 9720,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000240 от 12.03.2022 г. на стойност 8064,00 лв. с ДДС.

сумата от 844,91лв., представляващи мораторни лихви от датата на забава по всяка една фактура до датата на завеждане на молбата за обезпечение на бъдещ иск, ведно със законната лихва върху главниците от датата на предявяване на ИМ /01.07.2022г./ до окончателното изплащане на сумите. Претендират се деловодни разноски.

С исковата молба са представени писмени доказателства. Прави се искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, за допускане до разпит на двама свидетели при режим на довеждане, както и за прилагане на ч.гр.д. №324/21г. по описа на ОС-Пловдив.

Постъпил е писмен отговор от ответното дружество в законовия срок, чрез пълномощника му адв.М. М. от АК-Плевен.С писмения отговор е направено възражение за неподсъдност на делото за разглеждане от ОС-Пловдив,като се сочи,че по правилата за местна подсъдност, компетентен да разгледа делото е ОС-Плевен. Моли ОС-Пловдив да прекрати производството и да изпрати делото по компетентност на ОС-Плевен.

Ответното дружество оспорва исковата претенция като неоснователна. Сочи, че с ищцовото дружество са имали търговски взаимоотношения, въз основа на които ответникът е поръчвал стока-„банани“. Същите са му

предоставяни и съответно - заплащани, като фактурите са заприходявани в счетоводството му. Твърди, че част от доставките са били с некачествена стока и същите са върнати на ищеца. Твърди, че платените по тях суми не са му възстановени. Сочи, че е преустановил заявките към ищеца. Прави възражение по отношение дължимостта на посочените суми по описаните от ищеца фактури. Твърди, че не е поръчвал по тях стока, не е приемал такива фактури, не ги е подписвал и не ги е осчетоводявал. Същите са с невярно съдържание и се оспорват изцяло от ищеца. Не възражава да бъде допусната съдебно-счетоводна експертиза. Възражава срещу допускането на свидетелски показания за посочените факти. Сочи, че изясняването им е недопустимо по този ред. Алтернативно, с случай, че съда допуснете свидетелски показания за посочените факти, моли да бъдат допуснати свидетели и от негова страна.

С Отговора на исковата молба не са представени писмени доказателства.

С разпореждане №2006/31.08.2022г. с оглед направено възражение от ответника с писмения отговор по чл.119, ал.3 от ГПК за местна подсъдност, е прекратено производството по т.д.№381/2022г. по описа на ОС-Пловдив и делото е изпратено по подсъдност за разглеждане от Пл.ОС. Разпореждането е влязло в сила.

На 06.10.2022г. е образувано т.д.№152/2022г. по описа на ОС-Плевен с ищец „*** ФУУДС“ЕООД, ЕИК***, с.***, обл.Пловдив, представлявано от управителя М. П., чрез пълномощника адв.Е. Т. от АК-Пловдив и ответник -, „*** ПЛ“ ЕООД, ЕИК***, гр.Плевен, представлявано от управителя А. Н..

Постъпила е допълнителна искова молба, с която с която се пояснява и допълва първоначалната ИМ, като се излагат доводи относно направените от ответниците възражения по основателността на предявения иск. Твърди, че между ищецът от една страна и ответника, както и свързаното с него дружество „*** 84“ ЕООД, са налице установени търговски отношения повече от четири месеца. В този период каквито количества са заявени, такива са и доставяни, като няколко дена след доставката се заплаща и цената. Всички заявки от ответното дружество са давани по телефон или вайбър. През месец март 2022 година, ответникът е направил пет поръчки, като предмет на доставка са банани, а мястото на доставка е гр.София, Боргата „Слатина“ или директно до складовете им в гр.Плевен или Велико

Търново. Ищцовото дружество е помолено да изчака с плащането, тъй като банковите сметки на ответника били запорирани от НАП и въпреки желанието им да заплатят, то това не можело да бъде сторено поради наложения заповор. Фактурите са връчвани при всяка една доставка на поръчаните банани. Въпреки лоялното отношение на ищеца спрямо ответника, то последният въпреки, че незаплаща получените до момента стоки, продължава да прави поръчки. Поради неизпълнението на задължението от страна на ответника, по вайбър започва дълга кореспонденция, която се води между съпругът на управителя на ищцовото дружество и представители на ответника. Сочи се, че на ответника многократно е напомняно, че има непогасени задължения, като е посочван и общият им размер. Твърди се, че от страна на ответника е обещаavano, че задължението ще бъде погасено, като са изпращани и платежни нареждания с част от дължимата сума. Твърди се, че на ответника е обяснено, че няма постъпили пари по сметката на ищеца, въпреки изпратените платежни. Твърди се, че ответното дружество е, заявило, „че това не е възможно“ и е продължило да заявява нови количества за доставка. Твърди се, че на 25.03.2022г. двама от служителите на ищеца са посетили седалището и адреса на управление на ответника, за да предоставят за подпис документите за доставените вече стоки, но от ответната страна са отказали. Сочи се, че на място са извикани представители на МВР за да документират този отказ, а на 13.05.2022г. е депозирана жалба пред РП-Пловдив срещу ответното дружество. Образувано е ДП.

С допълнителната искова молба се представят писмени доказателства.

Прави се доказателствено искане за спиране на настоящото производство до приключване на наказателното производство, както и за изискване на информация от РП-Пловдив относно хода на образуваното ДП срещу управителя на „*** ПЛ“ ЕООД -А. Н..

Постъпил е допълнителен писмен отговор от ответното дружество, в който се заявява, че исковите са допустими, но по съществото си са неоснователни. Твърди се, че управителят на дружеството-ответник, както и „*** ПЛ“ ЕООД нямат общо с изложените факти в допълнителна искова молба и представените в тази връзка доказателствата към нея.

Също така твърдението на ищеца, че „*** 84“ ЕООД е дъщерно

дружество на „*** ПЛ“ ЕООД, е неоснователно. Сочи, че „*** 84“ ЕООД е друго самостоятелно дружество, с друг управител и с друга търговска дейност. Твърди, че се касае единствено за съвпадение на част от имената на двете дружества.

Възразява срещу твърдението на ищеца, че със съпруга на управителката на „*** ФУУДС“ ЕООД са се срещали преди 25.03.2022г., когато същият е пристигнал в склада на „*** ПЛ“ ЕООД. Възразява се и срещу твърдението, че между ищеца и ответника е имала дълга кореспонденция чрез „вайбър“. Твърди се, че лицата, които участват в тази кореспонденция нямат общо с управителя или с дружеството-ответник. Твърди се, че банковите сметки, сочени от ищеца, не са на „*** ПЛ“ ЕООД.

Твърди, че искането на ищеца настоящото производство да бъде спряно на осн.чл.229, ал.1, т.5 от ГПК, е неоснователно. С допълнителният отговор на исковата молба не се представят доказателства и не се правят доказателствени искания.

С определение по реда на чл.374 от ГПК съдът е допуснал до разглеждане по същество предявените от „*** ФУУДС“ ЕООД, ЕИК ***, с.***, обл.Пловдив против „*** ПЛ“ ЕООД, ЕИК ***, гр.Плевен, обективно съединените иски с правно основание чл.79 от ЗЗД, вр.чл.327, ал.1 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД, приел е представените писмени доказателства, допуснал е и е назначил ССЕ с поставена задача от ищеца в ИМ, допуснал е до разпит двама свидетели от страна на ищеца, като е дал възможност на ответника в тази връзка да сочи гласни доказателства.

Оставил е без уважение направеното от ищеца искане по реда на чл.229, ал.1, т.5 от ГПК за спиране на настоящото производство.

Изискано е и приложено ч.гр.д. № 324/2022 г. по описа на Окръжен съд – гр. Пловдив.

Пл.ОС е изготвил писмен проекто-доклад по делото.

Окръжният съд, като прецени доводите, изложени от страните и доказателствата по делото, намира за установено следното:

Предявените обективно съединените иски с правно основание чл.79 от ЗЗД, вр.чл.327, ал.1 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД са процесуално

допустими.

Разгледани по същество същите са неоснователни.

Не се спори по делото, че ищецът „*** ФУУДС“ ЕООД и ответното дружество „*** ПЛ“ ЕООД имат установени търговски отношения, датиращи от началото на месец януари 2022 г.

**ПО ИСКОВЕТЕ С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ.79 ОТ ЗЗД ВР.
ЧЛ.327 АЛ.1 ОТ ТЗ.**

Спорен по делото е въпросът, дължи ли ответникът „*** ПЛ“ ЕООД заплащане на процесната сума от 47 934,00 лв. - неизплатени главници по следните фактури:

Фактура № 2000000221 от 03.03.2022 г. на стойност 13500,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000228 от 06.03.2022 г. на стойност 6930,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000229 от 08.03.2022 г. на стойност 9720,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000234 от 10.03.2022 г. на стойност 9720,00 лв. с ДДС;

Фактура № 2000000240 от 12.03.2022 г. на стойност 8064,00 лв. с ДДС.

За установяване на спорните по делото обстоятелства са събрани писмени доказателства, допуснати са гласни доказателства-разпитани двама свидетели на ищеца и двама на ответника, както и са изготвени заключения-първоначално и допълнително по назначената съдебно-икономическа експертиза.

От показанията на свидетеля С. А. Н., който работи в ищцовото дружество „*** ФУУДС“ ЕООД и е част от управлението на същото, се установява, че двете дружества имат търговски взаимоотношения, като са работили няколко месеца. Свидетелят Н. обаче не конкретизира доставките, като такива за ответното дружество „*** ПЛ“ ЕООД, тъй като говори за доставки за две фирми - „*** ПЛ“ ЕООД и „*** 84“ ЕООД, както и че доставките на определените количества банани са се извършвали винаги от И., който е съпруг на собственичката на „*** 84“ ЕООД или Д., който е от гр. Велико Търново. Този свидетел твърди, че по процесните пет фактури доставките са извършени на Борсата в кв. Слатина, София. Твърди, че от страна на ответното дружество е разговарял с лице по име И., за който твърди, че е истинският собственик на фирмата, но което лице не фигурира в управлението

на „*** ПЛ“ ЕООД, нито като управител, нито като едноличен собственик на капитала на дружеството съгласно актуалното му състояние в ТР.

В показанията си като свидетел С. М. М., който работи като шофьор и пласьор на стока – банани в ищцовото дружество твърди, че е правил доставки през 2022 г. в гр. Плевен и в гр. Велико Търново, както и в търговията на плодвата борса в кв. „Слатина“ в гр. София, като в кв. „Слатина“ е доставял само на фирмите „*** ПЛ“ ЕООД и „*** 84“ ЕООД, като не уточнява по процесните фактури за месец март 2022 г. на коя точно фирма е доставяна стоката. Свидетелят говори за платена на ръка сума по две фактури, като не става ясно за кои фактури и за кой месец става въпрос. Освен това, свидетелят твърди, че през месец март 2022 г. е карал стока – банани в гр. Плевен, както и че принципно, доставките за фирма „*** ПЛ“ ЕООД са били от гр. Пловдив до гр. Плевен.

От показанията на свидетелката П. К. Н., която работи като касиер в ответното дружество „*** ПЛ“ ЕООД се установява, че дружеството не разполага със собствен транспорт – големи камиони и бусове и доставките са осъществявани на място в склада на ответника. При доставяне на стоката в склада на ответното дружество, свидетелката е получавала фактура от шофьора, която е подписвала и е давала на управителя.

Разпитан в качеството на свидетел, Т. Р. К. – складов служител в ответното дружество „*** ПЛ“ ЕООД заявява, че през месец януари и февруари 2022 г. ищцовото дружество „*** ФУУДС“ ЕООД е доставяло банани, като не знае за месец март 2022 г. да е имало случаи, в които да не са доставяни на място в склада в гр. Плевен банани, а да са доставяни в гр. София и да е трябвало да бъдат транспортирани до гр. Плевен. Свидетелят твърди, че от края на месец февруари 2022 г. бусът на ищцовото дружество не идва да кара стока. Свидетелят също заявява, че ответното дружество не разполага със собствен транспорт – МПС, бусове, камиони, както и че винаги стоката е доставяна в склада на дружеството в гр. Плевен.

На въпроси по реда на чл.176 ал.1 от ГПК, управителят на ответното дружество „*** ПЛ“ ЕООД – А. А. Н. заявява, че е бил на трудов договор като складов работник в „***“ ЕООД, но никога не е имал връзка с фирма „*** 84“ ЕООД и не познава никой от това дружество.

За изясняване на обстоятелствата по делото е допусната и назначена

съдебно-икономическа експертиза, изготвена от вещото лице Т. Ц. И.. От заключението на вещото лице и допълнителното такова се установява, че при проверка в счетоводството на ответника процесните фактури не са осчетоводени по счетоводна сметка 401 „Доставчици“, същите не са включени в дневниците по ЗДДС и не е ползван данъчен кредит от ответника в размер на начисления ДДС върху продажната цена на стоката. При проверка на вещото лице В ТД на НАП – гр. Велико Търново също се установява, че ответникът не е включил в дневниците за покупки фактурите, предмет на исковата молба, респективно същият не е ползвал данъчен кредит.

От представената справка с доставчици през периода от 01.03.2022 г. до 12.04.2023 г. в заключението на вещото лице Т. Ц. И. по изготвената допълнителна експертиза се установява, че в хронологичния регистър на „*** ПЛ“ ЕООД за процесния период не фигурират доставки от ищцовото дружество „*** ФУУДС“ ЕООД.

При съвкупна преценка на доказателствата, съдът намира ищцовата претенция за недоказана.

В настоящото производство е налице претенция за заплащане на дължими суми по търговска продажба. В доказателствена тежест на ищеца е да установи извършването на доставката и съществените елементи на договора – цената на договора и неговия предмет.

На първо място, не се доказва наличието на заявени количества стоки – банани от страна на ответното дружество за процесния период-м.март 2022г. към ищцовото дружество. Точно обратното ,от допълнителното заключение на в.л.Т.И. по СИЕ се установява,че за периода от 01.03.2022 г. до 12.04.2023 г. в хронологичния регистър на „*** ПЛ“ ЕООД не фигурират доставки от ищцовото дружество „*** ФУУДС“ ЕООД.Ответното дружество е закупило от други доставчици банани ,съответно 29 475кг. за м.март 2022г. ,а за м.април /01.04.-12.04.2022г./ е закупило 4 532,55кг.,като са реализирани през м.март 2022г. 16 299,19кг. и 5 468,54кг. през м.април :01.04.-12.04.2022г.

Показанията на разпитаните свидетели ,посочени от ищцовото дружество ,не установяват конкретните доставки на посочените в процесните фактури дати, а излагат общо организацията на търговските отношения между ищцовото и ответното дружество, т.е. от тях не става ясно за кои точно доставки става въпрос.Същевременно смесват доставките с друго дружество

-,*** 84“ ЕООД,сърс седалище гр.В.Търново,като по делото няма представени доказателства тези дружества да са „свързани лица“.В дадените показания от свидетелите,посочени от страна на ответника,категорично се посочва,че стоката е доставяна на ответника винаги в склада му,находящ се в гр.Плевен, като при доставката е предавана съпровождащата фактура от шофьора на ищцовото дружество.

Във връзка с посещение в склада на ответника на представители на ищеца, при което извикана полиция,от обясненията на св.С. Н. се установява, че именно при това посещение фактурите, стоковите разписки и приемо-предавателните протоколи са предоставени за подпис на ответника „*** ПЛ“ ЕООД, а не при извършване на доставките.

За доказване на претенцията си, ищецът още с исковата молба е представил като писмени доказателства процесните 5 бр. фактури, ведно с товарителници и пътни листове към тях. Действително, на представените фактури е посочен вида на стоката и на каква стойност е издадената фактура, но доколкото тези документи не са подписани от ответника, те имат значение на частен документ, който не се ползва с материална доказателствена сила. При наличие на възражение от страна на ответника, че тези стоки не са му предоставяни в процесния период, само фактурите не са от естество да докажат този факт, доколкото съставляват документ, едностранно издаден от кредитора по договора.

Законът за счетоводството въвежда само минимални изисквания към съставянето на счетоводни документи, като няма изискване за подпис нито на издателя, нито на получателя. Съгласно чл.12 ал.1 от Закона за счетоводството, счетоводните документи следва да се съхраняват във вида, в който са създадени на хартиен и/или технически носител до изтичането на определения в закона срок. От това следва, че всеки търговец има възможност да въведе допълнителни изисквания към съставянето на счетоводните документи, както и да договори реда и начина за удостоверяване на достоверността на информацията, съдържаща се в тях.

Подписът на издателя, независимо, че не е задължителен реквизит на първичния счетоводен документ, е елемент от задължителната идентификация на търговеца по смисъла на Търговския закон. В чл.7 от ТЗ е дадено определение на фирма, съгласно което фирма е наименованието, под

което търговецът упражнява занаятието си и се подписва. Тези данни са задължителни за посочване от търговеца в търговската кореспонденция, съгласно чл.13 от ТЗ.

Подписът придава формална доказателствена сила на частния документ, съгласно разпоредбата на чл.180 от ГПК, субсидиарно приложим за неуредените в ДОПК случаи. Това не означава, че неподписания документ не може да бъде доказателство, но в случая, неговата доказателствена стойност следва да се преценява, с оглед всички събрани по делото доказателства.

Фактурата може да се приеме като доказателство, установяващо договор за продажба, тъй като законът не изисква специално сключен писмен договор за продажба на движими вещи, за каквито се касае в настоящия случай, но фактурата трябва да съдържа всички необходими елементи, квалифициращи договора за продажба като такъв – вид стока, стойност, начин на плащане, имената на лицата, положили подписа си като получател и предавател, съответно време и място. Щом приложените фактури не установяват наличие на договор за покупко-продажба между страните, предявените обективно съединени искове по чл.327 ал.1 от ТЗ са неоснователни и следва да се отхвърлят /Решение № 96/26.11.2009 г. по т.д. № 380/2009 г. на ВКС/.

Действително, тази практика се е наложила, предвид разпоредбата на чл.55 ал.1 от ТЗ - „Редовно водените търговски книги и записвания в тях могат да се приемат като доказателство между търговци за установяване на търговски сделки“ и цели установяване на сделки чрез счетоводните записвания на страните. При съставяне на фактурата, има задължение за посочване на индивидуализиращи белези само на получателя – чл.114 ал.1 т.7 от ЗЗД, без да има изискване той или негов представител да положат подпис под фактурата. Ето защо, за да се докаже сключването на сделка за доставка на движими вещи няма как по друг начин да се установи, освен чрез вписванията в счетоводството. Липсата на подобно вписване не би означавало, че не е налице продажба, ако това може да бъде установено по друг начин – например с наличието на доказване на сключен между страните договор, какъвто в настоящия случай не е налице или чрез приравняването, по силата на задължителната съдебна практика, на двустранно подписаната фактура, съдържаща всички реквизити по продажбата с наличие на договор

между страните, каквато двустранно подписана фактура в настоящия случай не е налице или въобще чрез документ, подписан от двете страни, който да удостоверява реалното предаване и получаване на стоката, какъвто отново в настоящия случай не е налице. Такъв документ би могъл да представлява приемо-предавателния протокол, който обаче, от писмените обяснения на свидетеля С. Н., става ясно, че е представен на ответника за подпис едва на 25.03.2023 г., когато същият е отишъл в склада на ответното дружество, а не когато са извършвани доставките по процесните фактури.

При съвкупната преценка на доказателствата, съдът намира, че процесните 5 бр. фактури не установяват по безспорен начин извършени доставки, с оглед липсата на подпис на ответното дружество, поради което в настоящия случай същите имат характер на частен документ, който не се ползва с формална доказателствена сила, както и с оглед отразеното в заключението на вещото лице, че процесните фактури не са осчетоводени в счетоводството на ответника по счетоводна сметка 401 „Доставчици“, същите не са включени в дневниците по ЗДДС и не е ползван данъчен кредит от ответника в размер на начисления ДДС върху продажната цена на стоката, както и при извършената проверка на вещото лице в ТД на НАП – гр. Велико Търново също е установено, че ответникът не е включил в дневниците за покупки фактурите, предмет на исковата молба, респективно същият не е ползвал данъчен кредит.

След като фактурите не са подписани от ответника и не са осчетоводени в счетоводството му, не са включени в дневниците по ЗДДС и същият не е ползвал данъчен кредит, на практика, липсват доказателства, от които да се установява, че същият е бил запознат с тези документи, преди получаването на препис от тях, заедно с исковата молба.

В този смисъл, ищецът не представя доказателства за заявени количества стоки – банани от ответното дружество, както и не представя доказателства за реално извършени доставки, т.е. по делото няма документи, които да установяват предадени и приети количества, които документи да са подписани и от двете страни и от които да се установяват реалните доставки. След като не са налице такива документи и при липсата на подписани и осчетоводени от ответника фактури, то не се установява реално получаване на стоките в склада на ответника.

Предвид изложеното, предявените от „*** ФУУДС“ ЕООД, ЕИК ***, с.***, обл.Пловдив, представлявано от управителя М. П. против „*** ПЛ“ ЕООД, ЕИК ***, гр.Плевен, представлявано от управителя А. А. Н. , обективно съединени иски с правно основание чл.79 от ЗЗД, вр.чл.327, ал.1 от ТЗ се явяват неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

ПО ИСКОВЕТЕ С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ.86 ОТ ЗЗД.

Искът по чл.86 от ЗЗД е иск за заплащане на обезщетение при неизпълнение на парично задължение от страна на длъжника.

В настоящия случай ищецът „*** ФУУДС“ ЕООД е предявил по съществото си обективно съединени иски по чл.86 от ЗЗД за заплащане на сумата от 844,91 лв., представляваща мораторни лихви, считано от датата на забава по всяка една фактура до датата на подаване на молба за обезпечение на бъдещ иск-01.06.2022г. Тъй като тази претенция е акцесорна и следва съдбата на главния иск, то с оглед отхвърлянето на исовете по чл.79 от ЗЗД, вр.чл.327, ал.1 от ТЗ, също се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото ищецът *** ФУУДС“ ЕООД, ЕИК ***, с.***, обл. Пловдив, представлявано от управителя М. П. следва да заплати направените от ответника „*** ПЛ“ ЕООД, ЕИК ***, гр. Плевен, деловодни разноси за настоящата инстанция в размер на 2000,00лв. адвокатско възнаграждение за адв.М. М. от АК-Плевен.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „*** ФУУДС“ ЕООД, ЕИК ***, с.***, обл. Пловдив, представлявано от управителя М. П., чрез пълномощника адв. Е. Т. от АК - Пловдив, с посочен съдебен адрес против „*** ПЛ“ ЕООД, ЕИК ***, гр. Плевен, Индустриална зона, Търговия на едро, склад ***, представлявано от управителя А. А. Н., обективно съединени иски с правно основание чл.79 от ЗЗД, вр.чл.327, ал.1 от ТЗ за заплащане на сумата от 47 934,00 лв. с ДДС, представляваща обща стойност на незаплатени главници по

Фактура № 2000000221 от 03.03.2022 г. на стойност 13500,00 лв. с ДДС;Фактура № 2000000228 от 06.03.2022 г. на стойност 6930,00 лв. с ДДС;Фактура № 2000000229 от 08.03.2022 г. на стойност 9720,00 лв. с ДДС;Фактура № 2000000234 от 10.03.2022 г. на стойност 9720,00 лв. с ДДС и Фактура № 2000000240 от 12.03.2022 г. на стойност 8064,00 лв. с ДДС,ведно със законната лихва,считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата,като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „*** ФУУДС“ ЕООД, ЕИК ***, с. ***, обл. Пловдив, представлявано от управителя М. П., чрез пълномощника адв. Е. Т. от АК - Пловдив, с посочен съдебен адрес против „*** ПЛ“ ЕООД, ЕИК ***, гр. Плевен, Индустриална зона, Търговия на едро, склад ***, представлявано от управителя А. А. Н., обективно съединени искиве с правно основание чл.86 от ЗЗД, за заплащане на сумата от 844,91 лв.,представляваща лихви за забава ,считано от датата на забава по всяка една фактура до датата на подаване на молба за обезпечение на бъдещ иск-01.06.2022г.,като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА „*** ФУУДС“ ЕООД, ЕИК ***, с. ***, обл. Пловдив, представлявано от управителя М. П., **ДА ЗАПЛАТИ НА** „*** ПЛ“ ЕООД, ЕИК ***, гр. Плевен, направените деловодни разноски за настоящата инстанция в размер на 2000,00лв. адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр. Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____